

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj Pn-1565/2019-75

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Petri Kušević Fraculj, u pravnoj stvari tužitelja Ivana Sačera, OIB: 87329575405, iz Zagreba, Ivane Brlić-Mažuranić 80 E, zastupanog po punomoćnici Mariji Jukić Jurišić, odvjetnici iz Zagreba, protiv tuženika ADRIATIC OSIGURANJE d.d., OIB: 94472454976, Zagreb, Listopadska 2, zastupanog po punomoćniku Branimiru Periću, odvjetniku iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 6. svibnja 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Maje Barišić, odvjetničke vježbenice, i punomoćnika tuženika Branimira Perića, odvjetnika, 16. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku ADRIATIC OSIGURANJE d.d., OIB: 94472454976, isplatiti tužitelju Ivanu Sačeru, OIB: 87329575405, iznos od 7.488,00 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 25. kolovoza 2021. do isplate, i to za razdoblje do 31. prosinca 2022. po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, za razdoblje od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te za razdoblje od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan preostali dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 2.258,10 EUR s pripadajućim kamatama.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 1.885,50 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 16. lipnja 2026. do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 24. veljače 2018. u 15:00 sati ozlijeđen u Zagrebu, Kordunska - Primorska, kada je na njega naletio osiguranik tuženika Mario Panić, krećući se unatrag vozilom reg. oznake ZG 2967-GK, uslijed čega je tužitelj pao pod to vozilo, koje ga je vuklo par metara. Još navodi da mu je uslijed zadobivenih ozljeda povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje jer je tijekom liječenja trpio dugotrajne i intenzivne bolove i strah, te mu je unatoč provedenom liječenju smanjena životna aktivnost i bila mu je potrebna pomoć druge osobe za obavljanje svakodnevnih aktivnosti. Također navodi da je imao troškove liječenja, te da mu je u štetnom događaju oštećen mobitel marke Samsung. Slijedom navedenog, tužitelj konačno postavljenim tužbenim zahtjevom u podnesku od 2. rujna 2025. traži naknadu štete u ukupnom iznosu od 9.746,10 EUR i to kako slijedi: naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje (po kriteriju fizičkih bolova, straha i duševnih boli zbog smanjene životne aktivnosti i naruženosti) u iznosu od 7.900,00 EUR, te naknadu imovinske štete u vidu tuđe pomoći i njege u iznosu 1.460,00 EUR, sve sa zateznim kamatama tekućim od 25. kolovoza 2021. do isplate, zatim naknadu imovinske štete u vidu troškova liječenja u iznosu od 187,01 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 30. svibnja 2018. do isplate, te naknadu imovinske štete u vidu troškova popravka mobitela u iznosu od 199,09 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 11. lipnja 2019. do isplate, uz naknadu parničnog troška sa zateznim kamatama tekućim od dana donošenja ove presude do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik priznaje da je vozilo reg. oznake ZG 2967-GK u trenutku nastanka predmetnog štetnog događaja bilo osigurano kod tuženika, međutim, navodi da se štetni događaj nije dogodio na površini na kojoj se odvija promet motornih vozila, radi čega ističe prigovor promašene pasivne legitimacije, te osporava odgovornost, osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Tijekom postupka još ističe prigovor zastare.

3. Prije svega valja reći da je tužitelj prvotno postavljenim tužbenim zahtjevom u tužbi tražio naknadu štete u iznosu od 30.909,05 kn (4.102,34 EUR), nakon čega je podneskom od 27. rujna 2021. povišio tužbeni zahtjev na iznos od 72.249,05 kn (9.589,10 EUR), te je sud dopustio takvu preinaku tužbe, sukladno odredbama čl. 190. st. 2. i st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - dalje: ZPP), imajući u vidu da je takva preinaka svrsishodna za konačno rješenje odnosa među strankama, kao i da je ista

uslijedila nakon medicinskog vještačenja provedenog u ovoj pravnoj stvari. Pri tome ovdje u odnosu na navode tuženika da tužitelj nakon zaključenja prethodnog postupka nije mogao preinačiti tužbu na način da traži naknadu štete i zbog duševnih boli zbog naruženosti, valja reći da naruženost predstavlja samo jedan od kriterija za ocjenu visine pravične novčane naknade za neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti na duševno i tjelesno zdravlje, a koju je tužitelj tražio već u tužbi. Osim toga, tužitelj je tek nakon medicinskog vještačenja morao znati da zaostali ožiljci predstavljaju naruženost srednjeg stupnja, a što je jedan od kriterija za ocjenu visine pravične novčane naknade, pa su ispunjeni uvjeti iz čl. 190. st. 2. ZPP-a. Nadalje, tužitelj je podneskom od 2. rujna 2025. ponovno povisio tužbeni zahtjev i to na iznos od 9.746,10 EUR, te je sud dopustio i takvu preinaku tužbe iz istih razloga kao i prethodnu preinaku, pri čemu se napominje da se tuženik toj preinaci nije ni protivio.

4. Sud je tijekom postupka izveo sljedeće dokaze: uvid u račune (str. 8-10 spisa), brzojav (str. 11 spisa), medicinsku dokumentaciju za tužitelja, odštetni zahtjev (str. 23 i 24 spisa), potvrdu MUP-a, Policijske uprave zagrebačke, I. postaje prometne policije Zagreb, od 4. ožujka 2018. (str. 25 spisa), zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga ili lijekova u organizmu (str. 26 spisa), prijavu o ozljedi na radu (str. 27-31 spisa), cd medij s fotografijama, skicu mjesta događaja (str. 55 spisa), izvješće Policijske uprave Zagrebačke, I. policijska postaja Zagreb, od 4. ožujka 2018. o počinjenom prekršaju (str. 56 spisa), zapisnik o očevidu Policijske uprave Zagrebačke, I. policijska postaja Zagreb, od 4. ožujka 2018. (str. 57-58 spisa) i ostalu dokumentaciju koja se nalazi u spisu, uviđaj na licu mjesta, kombinirano sudskomedicinsko i prometno vještačenje po stalnim sudskim vještacima dr. Petru Škaviću i ing. Miši Bariću, medicinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku dr. Mladenu Miškulinu, te saslušanje svjedoka Marija Panića i tužitelja kao stranke. Na temelju tako izvedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, sukladno čl. 8. ZPP-a, ovaj sud nalazi tužbeni zahtjev djelomično osnovanim.

5. Među strankama su sporni način nastanka štetnog događaja, pasivna legitimacija i odgovornost, te osnova i visina tužbenog zahtjeva. Također je sporno je li u konkretnom slučaju nastupila zastara potraživanja.

6. Prvenstveno valja reći da tužitelj neosnovano ističe prigovor zastare potraživanja. Ovo stoga što se štetni događaj dogodio 24. veljače 2018., dok je tužba podnesena 11. lipnja 2019., pa je ista u svakom slučaju podnesena unutar zastarnog roka propisanog odredbama čl. 230. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22 i 156/22 - dalje: ZOO). Ovdje u odnosu na povećanja tužbenog zahtjeva učinjena u podnescima od 27. rujna 2021. i 2. rujna 2025. valja reći da navedena povećanja tužbenog zahtjeva predstavljaju tzv. nepravu preinaku tužbe, jer je tužbeni zahtjev povećan iz iste činjenične osnove, pa kako je takva preinaka dopuštena, tako je zastara prekinuta već podnošenjem tužbe u ovome postupku odnosu do prekida zastare nije došlo tek u trenutku preinačenja tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva. Navedeno stajalište sukladno je pravnom shvaćanju VSRH poslovni broj Su-IV-123/2024-5 zauzetom na drugoj sjednici Građanskog odjela VSRH (2/24) održanoj 17. svibnja 2024. Ovdje još posebno u odnosu na zahtjev tužitelja naknadom štete zbog povrede prava osobnosti na duševno i tjelesno zdravlje po kriteriju duševnih boli zbog naruženosti, valja reći da tražbina naknade štete zastarijeva za tri godine otkad je

oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila (čl. 230. st. 1. ZOO-a), pri čemu se kao trenutak saznanja za štetu može uzeti završetak liječenja i stabilizacija oštećenikova zdravstvenog stanja. (tako i VSRH u odluci Rev-x 832/2016-2 od 13. travnja 2021.). Slijedom navedenoga, te kako iz nalaza i mišljenja vještaka dr. Miškulina, koji je prihvaćen iz niže navedenih razloga, proizlazi da je prvi operativni zahvat tužitelja obavljen u svibnju 2019., a zdravstveno stanje tužitelja je stabilizirano 25. kolovoza 2021., tako proizlazi da u svakom slučaju nije nastupila zastara potraživanja u odnosu na zahtjev tužitelja naknadom štete zbog povrede prava osobnosti na duševno i tjelesno zdravlje po kriteriju duševnih boli zbog naruženosti, koji je prvi puta postavljen u podnesku od 27. rujna 2021., sve i da se zauzme stajalište da se ne radi o tzv. nepravoj preinaci.

7. Radi utvrđenja načina nastanka štetnog događaja i odgovornosti za isti izvedeni su dokazi uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu, saslušanjem svjedoka Marija Panića i tužitelja, uviđajem na licu mjesta i kombiniranim sudskomedicinskim i prometnim vještačenjem po stalnim sudskim vještacima dr. Petru Škaviću i ing. Miši Bariću.

8. Iz zapisnika o očevidu i potvrde MUP-a, Policijske uprave zagrebačke, I. postaje prometne policije Zagreb, od 4. ožujka 2018. (str. 25 i 57-58 spisa) proizlazi da se 24. veljače 2018. oko 15,00 sati u Zagrebu, u Kordunskoj odnosno Primorskoj ulici dogodila prometna nesreća u kojoj su sudjelovali tužitelj, te Mario Panić kao vozač teretnog vozila marke Mercedes Sprinter reg. oznake ZG 2967-GK, za koji nije sporno da je bilo osigurano kod tuženika.

9. Iz izvješća MUP-a, Policijske uprave zagrebačke, I. postaje prometne policije Zagreb, od 4. ožujka 2018. o počinjenom prekršaju (str. 56 spisa) proizlazi da je predmetne zgrade Mario Panić upravljao teretnim vozilom reg. oznake ZG 2967-GK kolnikom Primorske ulice u smjeru sjevera, te je dolaskom do kbr. 1 Kordunske ulice, tužitelj koji se do tada nalazio kao suvozač u navedenom vozilu, izašao van te je spustio podizni stupić koji se nalazi na početku prilaznog kolnika kbr. 1 Kordunske ulice. Nadalje proizlazi da je potom Mario Panić nastavio kretanje teretnim vozilom unazad, prilaznim kolnikom kbr. 1 Kordunske ulice u smjeru jugozapada, te je dolaskom istočnije od kbr. 1 Kordunske ulice nastavio dalje kretanje u istom smjeru, a da se nije uvjerio da to može učiniti bez opasnosti za druge sudionike u prometu, ne vodeći računa o brzini i položaju vozila, te je tom prilikom naletio na tužitelja koji se kao pješak, nakon što je spustio podizni stupić, nastavio kretati središnjim dijelom prilaznog kolnika kbr. 1 Kordunske ulice u smjeru jugozapada, okrenut leđima prema vozilu koje mu se približavalo. Još proizlazi da je od naleta tužitelj pao na trbuh na navedeni kolnik po kojem ga je teretno vozilo nastavilo vući u istom smjeru dok se nije zaustavilo nakon što je vozač čuo povike tužitelja koji se nalazio ispod stražnje strane vozila.

10. Svjedok Mario Panić u svojem iskazu u bitnom navodi da su tužitelj i on predmetnoga dana vršili dostavu u lokal Ex Kinoteka koji se nalazi na kraju prilaznog kolnika u Primorskoj ulici, pri čemu je svjedok upravljao dostavnim vozilom kombi Mercedes Sprinter, dok je tužitelj bio suvozač. Nadalje navodi da su na početku tog prilaznog kolnika bili postavljeni stupići, te je tužitelj izašao iz vozila i otključao stupić koji je bio na nogostupu kako bi prilaznim kolnikom mogli doći do mjesta istovara robe. Svjedok je u retrovizoru vidio da se tužitelj potom počeo pješice spuštati prema

mjestu istovara, i nakon što je propustio 2-3 automobila koja su se kretala Primorskom ulicom, svjedok je vožnjom unatrag došao do tog prilaznog kolnika i krenuo se spuštati unatrag prilaznim kolnikom prema mjestu istovara, uz upaljena 4 pokazivača smjera. Svjedok još navodi da je gledao oba vanjska retrovizora, te napominje da to kombi vozilo nije imalo u funkciji unutarnji retrovizor. Još navodi da je u jednom trenutku, kad je bio desetak metara udaljen od mjesta gdje se trebao zaustaviti, samo čuo povik, nakon čega je odmah stao, ubacio vozilo u prvu brzinu i ugasio motor, te povukao ručnu kočnicu. Još navodi da je taj prilazni kolnik položen nizbrdo i malo zavojit. Kada je izašao iz auta vidio je da je tužitelj na podu i da je ozlijeđen, te mu je pokušao pružiti pomoć, utoplio ga je i pozvao hitnu pomoć. Također navodi da je prilazni kolnik uzak, a kombi je bio širine oko 2,5 m, te navodi da je toga dana kombi u potpunosti bio natovaren robom. Konačno, svjedok navodi da mu je izdan obvezni prekršajni nalog kojim je oglašen krivim zbog prekršaja iz čl. 43. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, te je platio kaznu.

11. Tužitelj u svom iskazu u bitnom navodi da su on i Mario Panić spornoga dana vršili dostavu u lokal Ex Kinoteka, pri čemu je Mario Panić bio vozač, a tužitelj suvozač u kombiju. Kada su došli do prilaznog kolnika, tužitelj je maknuo stupić koji se nalazio na nogostupu Primorske ulice, te mahnuo vozaču da može krenuti prema dolje prilaznim kolnikom i nastavio se pješice spuštati prilaznim kolnikom prema mjestu istovara. Nadalje navodi da kombi više nije gledao, no čuo ga je kako se kreće iza njega i u jednom trenutku je samo osjetio udarac od kojeg je oboren na pod i kombi ga je strugao po podu. Bilo je zimsko vrijeme i na sebi je imao debelu zimsku jaknu i radne cipele. S lica mjesta je odvezen vozilom hitne pomoći. Nadalje navodi da mu je u predmetnom štetnom događaju ozlijeđeno desno rame, no ta ozljeda nije odmah prepoznata, već su mu u bolnici zbrinute vanjske ozljede na rukama i nogama te je otpušten, te se idući dan vratio u bolnicu i naknadno je utvrđena ozljeda ramena. Još navodi da se tražilo da obavi pretragu MR, te kako bi redovnim putem tek za godinu i pol mogao obaviti taj pregled, te je na taj pregled u KB Sveti Duh bio naručen za 31. ožujka 2020., tako je isti platio i nakon toga je odmah operiran. Majka i djevojka su mu pružale pomoć prilikom tuširanja, oblačenja, prehrane i dr. Još navodi da je od trenutka kada je vozaču dao signal da može krenuti unatrag do trenutka kada je udaren, prošao možda tridesetak metara, i na tom putu prema dolje se možda jednom ili dvaput okrenuo da vidi gdje je kombi. Još navodi da su na isti način vršili dostavu i puno puta prije. Još navodi da se vjerojatno kretao bliže desnom rubu kolnika, te misli da je taj prilazni kolnik dovoljno širok da je kombi mogao proći pored njega.

12. Iz nalaza i mišljenja vještaka specijalista sudske medicine dr. Petra Škavića proizlazi da je tužitelj predmetne zgrade stradao naletom stražnje strane teretnog vozila koje se kretalo unatrag. Nadalje proizlazi da su pregledom i tijekom liječenja kod tužitelja utvrđene sljedeće ozljede: natučenje desnog ramena s iščašenjem istog uz prijelom dijela glavice nadlaktične kosti i ruba zglobne čašice lopatične kosti, natučenje desne nadlaktice, natučenje oba ručna zgloba, oguljotine kože hrpta obje šake, natučenje s oguljotinama oba koljena, uganuće oba gležnja, istegnuće mišićja vrata i sindrom bolova u vratu. Nadalje proizlazi da je natučenje desnog ramena s iščašenjem istog uz prijelom dijela glavice nadlaktične kosti i ruba zglobne čašice lopatične kosti objektivno medicinski utvrđeno tek kasnijom dijagnostičkom obradom, no iz priložene medicinske dokumentacije proizlazi medicinski logičan slijed ozljeđivanja, tegoba tužitelja, traumatske bolesti i objektivno utvrđenog stanja po

iščašenju desnog ramena. S obzirom na ozlijeđene strukture desnog ramena i njihovu lokalizaciju, radilo se o prednjem iščašenju desnog ramena praćenog prijelomima dijelova koštanih struktura desnog ramena. Iz nalaza i mišljenja vještaka nadalje proizlazi da je ta ozljeda tipična za nastanak mehanizmom pada uz dočekivanje na ispruženu ruku, odmaknutu od tijela s nadlakticom u vanjskoj rotaciji. Također proizlazi da oguljotine kože hrpta obje šake i natučenje s oguljotinama oba koljena s obzirom na lokalizaciju u pravilu nastaju padom te udarcem i struganjem o podlogu. Vještak u svom nalazu i mišljenju još navodi da postavljene dijagnoze natučenja desne nadlaktice, natučenja oba ručna zgloba uganuća oba gležnja, istegnuća mišićja vrata i sindroma bolova u vratu nisu, prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji, objektivno medicinski utvrđene i opisane, pa ne predstavljaju ozljede u sudskomedicinskom smislu. Iz nalaza i mišljenja vještaka još proizlazi da se, uspoređujući tragove na kombi vozilu s ozljedama tužitelja, tužitelj nalazio okrenut leđnom stranom tijela nailazećoj stražnjoj strani kombi vozila u kretanju unatrag. U primarnom kontaktu došlo je do udarca stražnjeg dijela kombi vozila u stražnji dio tijela tužitelja, a radi čega je isti destabiliziran i pada prema naprijed, te je tužitelj padom uz dočekivanje na desnu ruku zadobio sve utvrđene ozljede. Konačno, iz nalaza i mišljenja proizlazi da s obzirom na to da nisu nastale ozljede tužitelja u primarnom kontaktu sa stražnjim dijelom kombi vozila, ne može se sa sudskomedicinskog stajališta zaključivati o naletnoj brzini, no iz istog razloga se moralo raditi o nekoj maloj naletnoj brzini od oko 10 km/h.

13. Iz nalaza i mišljenja vještaka ing. Miše Barića proizlazi da se predmetna prometna nesreća dogodila na prilaznom kolniku iz Primorske ulice u Zagrebu prema "Kinoteci", širine 3,2 m u dnevnim uvjetima, na način da je došlo do naleta teretnog vozila vožnjom unatrag na tužitelja kao pješaka koji se kretao u istom smjeru kao i teretno vozilo. Prema pronađenom tragu struganja na kolniku, mjesto naleta se nalazi oko 2 m prije šahta na kolniku, približno na sredini prilaznog kolnika, na oko 25,7 m mjereno od ulaza na prilazni kolnik. Nadalje proizlazi da se u trenutku kada je vozač teretnog vozila krenuo vožnjom unatrag na prilazni kolnik, tužitelj nalazio udaljen od stražnjeg dijela teretnog vozila oko 14,6 m te se kretao u istom smjeru kao i teretno vozilo. Još proizlazi da kombiniranim vještačenjem nije moguće utvrditi način kretanja tužitelja s obzirom na širinu kolnika neposredno prije naleta teretnog vozila. Ako se tužitelj kretao cijelim putem sredinom prilaznog kolnika tada ga vozač teretnog vozila Mario Panić nije mogao vidjeti iz kabine vozila. Naime, vozač u teretnom vozilu nije imao mogućnost pregleda stražnje strane vozila preko unutarnjeg ogledala zbog tovarnog prostora, a niti je teretno vozilo imalo kameru koja se uključuje kada se vozilo kreće unatrag. Ako se tužitelj kretao uz desni ili lijevi rub kolnika u istom smjeru kao i teretno vozilo vožnjom u natrag, tada je vozač teretnog vozila mogao vidjeti tužitelja preko vanjskih ogledala. U toj varijanti kretanja tužitelja prije naleta nije moguće utvrditi u kojem trenutku se tužitelj našao na sredini kolnika tj. kada je skrenuo s ruba kolnika na njegovu sredinu gdje je i došlo do naleta. U uvjetima vožnje unatrag, kada vozač ne može vidjeti prostor iza gabarita svojega vozila jedini siguran način kretanja je pomoću osobe izvan vozila koja asistira vozaču. U obje prethodne varijante tužitelj je mogao čuti kretanje teretnog vozila iza sebe, ali bez okretanja glave nije mogao procijeniti položaj teretnog vozila iza sebe. Da je vozač teretnog vozila Mario Panić, u trenutku kada je izgubio iz vida tužitelja u vanjskom ogledalu, zaustavio vozilo i provjerio položaj tužitelja, do predmetne prometne nesreće ne bi došlo.

14. Tuženik je prigovorio nalazu i mišljenju vještaka dr. Škavića u dijelu koji se odnosi na objektivizaciju ozljede desnog ramena. Također je prigovorio nalazu i mišljenju vještaka ing. Barića, smatrajući isti nepotpunim jer vještak nije naveo mogućnost izbjegavanja naleta od strane tužitelja.

15. Stoga su navedeni vještaci i usmeno obrazložili svoje nalaze i mišljenja na ročištu 14. ožujka 2023. Vještak ing. Barić je tom prilikom naveo da je tužitelj mogao čuti kretanje vozila iza sebe, ali je samo okretanjem glave mogao utvrditi njegovu udaljenost, te da je na zvuk dolaženja vozila reagirao izmicanjem, najvjerojatnije bi mogao izbjeći predmetnu nezgodu. Nadalje je naveo da je u pisanom nalazu i mišljenju već naveo do prometne nezgode ne bi došlo da se tužitelj kretao uz jedan li drugi rub kolnika, s obzirom na to da je u takvim uvjetima vozač kombi vozila mogao vidjeti tužitelja u lijevom ili desnom vanjskom ogledalu, a i s obzirom na kretanje vozila po sredini pristupnog kolnika, do naleta najvjerojatnije ne bi došlo. Nakon što je vještaku predložen dio iskaza tužitelja u kojem je tužitelj opisao svoje ponašanje nakon što je otključao stupić, lupio rukom po kombiju i mahnuo vozaču da može krenuti prema dolje prilaznim kolnikom koji se spušta, vještak ing. Barić još je naveo da tužitelj s prometno-tehničkog aspekta nije imao sigurnosne uvjete za kretanje sredinom tog prilaznog kolnika okrenut leđima prilazećem vozilu. Još je naveo da, s obzirom na širinu prilaznog kolnika od 3,2 m, te pod uvjetom da se kombi kreće sredinom prilaznog kolnika, za kretanje pješaka ostaje širina od 60 cm, što je dovoljno za kretanje pješaka. Pri tome vještak ističe da pod širinom kombija misli na njegovu širinu zajedno s vanjskim ogledalima.

16. Vještak dr. Petar Škavić je u svom usmenom očitovanju na istom ročištu naveo da je ozljeda desnog ramena tužitelja medicinski utvrđena i opisana tek na MR pregledu 30. svibnja 2018., a do tada se tužitelj žalio na bolove u navedenom ramenu od inicijalnog pregleda pa nadalje. Osim toga, na pregledu ortopeda 28. ožujka 2018. navodi se da je u kolima hitne pomoći na dan događaja tužitelju namješteno desno rame, međutim, takve zabilježbe nema u povijesti bolesti, te se na temelju dokumentacije ne može zaključivati o tome je li takva radnja poduzeta. Nadalje je naveo da je iščašeno rame vidljivo trećim osobama, osobito osobama s medicinskom izobrazbom te je deformirano, s vidljivom kvrgom u području mjesta odnosno smjera iščašenja. Iščašeno rame očekivano bi bilo vidljivo liječnicima prilikom pregleda tužitelja, osim u slučaju da ono prije toga nije "vraćeno" u normalan anatomske položaj. Nadalje je naveo da prilikom izrade nalaza i mišljenja nije imao na uvid zdravstveni karton tužitelja te ne može sa sigurnošću tvrditi da utvrđene patološke promjene desnog ramenog zgloba opisane MR pretragom 30. svibnja 2018. nisu mogle nastati u nekom drugom traumatskom događaju, no s obzirom na dinamiku odigravanja predmetnog događaja i činjenicu da se tužitelj kontinuirano žalio na bolove u području desnog ramena, nestabilnost istoga te smanjenu pokretljivost, nameće se medicinski logičan slijed da je navedena ozljeda nastala u predmetnom događaju. Isto tako je tako naveo, u odnosu na navode da ta ozljeda nije opisana prigodom RTG pregleda 24. veljače 2018., da se s obzirom na kvalitetu i specifičnost pretrage, pojedine ozljede i promjene ne može lako vizualizirati, a RTG snimke su u odnosu na MR pregled mnogo manje precizne i specifične za ozljede kakva je opisana i utvrđena kod tužitelja. Još je naveo da bez uvida u zdravstveni karton tužitelja ne raspolaže podacima o eventualnim ranijim iščašenjima desnog ramena tužitelja koja bi se mogla dovesti u vezu s promjenama utvrđenim na MR pregledu 30. svibnja 2018., a isto tako vezano uz navode tužitelja iz dokumentacije

od 11. prosinca 2019. da mu je navedeno rame već 10 puta iskočilo, ne može zaključivati kada su se ta iščašenja dogodila. Konačno, naveo je da u pravilu nakon iščašenja ramena, neovisno čak i o operativnim zahvatima, navedeni zglob predstavlja locus minoris resistentiae (tzv. slabu točku) te u velikom broju slučajeva dolazi do ponavljajućih iščašenja ili djelomičnih iščašenja navedenog zgloba.

17. Po pribavi zdravstvenog kartona za tužitelja, vještak dr. Škavić se i dodatno pisano očitovao 14. rujna 2023. Vještak je u svom pisanom očitovanju naveo da iz zdravstvenog kartona tužitelja proizlazi da je tužitelj prije štetnog događaja imao iščašenja oba ramena zgloba, i to lijevog nakon pada s bicikla 2016., a desnog najmanje u dva navrata 2009. i 2017., međutim, da prije štetnog događaja nije imao značajnijih smetnji i tegoba radi kojih bi bio obrađivan i liječen. Nakon štetnog događaja, RTG nalaz desnog ramena je bio uredan, no tužitelj se za razliku od ranijih navrata opetovano javlja u ordinaciju obiteljske medicine, žali se na tegobe, te mu je utvrđena ograničena pokretljivost u desnom ramenu, kao i smanjenje mišićne snage desne ruke. Zbog navedenoga tužitelj obavlja daljnju obradu, uključujući MR desnog ramena 30. svibnja 2018. (3 mjeseca po štetnom događaju) kojim su objektivno utvrđeni i opisani znakovi na koštanim i mišićnim strukturama desnog ramena tipični za stanje nakon iščašenja. Vještak je nadalje naveo da, s obzirom na podatke iz medicinske dokumentacije i zdravstvenog kartona te kliničku sliku, proizlazi da se iščašenje desnog ramena, koje je nastalo u štetnom događaju, dogodilo na terenu od ranije postojećeg oštećenja - manje vrijednog ramenog zgloba, radi čega su u nastanku te ozljede, kao i u kasnijim posljedicama sudjelovala dva čimbenika: od ranije postojeće oštećenje desnog ramena uzrokovano ranijim iščašenjima, te ozljeda zadobivena u štetnom događaju. Vještak dr. Škavić je na kraju istaknuo da bi se o točnom omjeru ta dva čimbenika u nastanku ozljede, kao i o svim vidovima neimovinske štete tužitelja trebao izjasniti vještak kliničar.

18. Sud je u cijelosti prihvatio nalaze i mišljenja prometnog vještaka ing. Barića i vještaka sudske medicine dr. Petra Škavića, kao i dopunsko očitovanje vještaka dr. Petra Škavića od 14. rujna 2023., jer su isti jasni, obrazloženi i stručni, te sačinjeni na temelju relevantne dokumentacije koja se nalazi u spisu, a vještaci su na ročištu 14. ožujka 2023. i usmeno obrazložili svoje nalaze i mišljenja, argumentirano otklanjajući prigovore tuženika. Pored navedenoga, nakon dopunskog očitovanja vještaka dr. Škavića od 14. rujna 2023. izvršenog po uvidu u zdravstveni karton tužitelja 14. rujna 2023., stranke nisu imale daljnjih primjedbi na nalaze i mišljenja navedenih vještaka, niti su u tom pravcu stavljale daljnje dokazne prijedloge.

19. Sud je također u pogledu relevantnih činjenica prihvatio iskaz svjedoka Marija Panića, jer je isti životan i uvjerljiv, te u bitnome sukladan dokumentaciji koja se nalazi u spisu i nalazu i mišljenju prometnog vještaka.

20. Sud nije prihvatio iskaz tužitelja u dijelu u kojem je naveo da se vjerojatno kretao bliže desnom rubu kolnika, jer tužitelj takve svoje navode nije podupro bilo kakvim drugim dokazima, a iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka proizlazi da se mjesto naleta nalazilo približno na sredini prilaznog kolnika. Sud nije prihvatio iskaz tužitelja niti u dijelu u kojem je isti naveo da je platio pretragu MR jer bi redovitim putem tu pretragu mogao obaviti tek za godinu i pol. Ovo stoga što iz nalaza i mišljenja vještaka dr. Miškulina, koji je prihvaćen iz niže navedenih razloga, proizlazi da je tužitelj navedeni pregled mogao izvršiti pravovremeno i kroz sustav HZZO-a s

obzirom na tijek liječenja. U odnosu na navode tužitelja da je na taj pregled naručen na Sv. Duhu tek za 31. ožujka 2020., valja reći da iz povijesti bolesti od 11. prosinca 2019. (str. 74 spisa) proizlazi da je tužitelj nakon štetnog događaja ponovno zadobio luksaciju ramena i to 7. listopada 2019., te je tada ponovno upućen na MR desnog ramena (s obzirom na to da je prethodno tu pretragu obavio 30. svibnja 2018.), te iz potvrde o narudžbi za 31. ožujka 2020. (str. 88 spisa) proizlazi da se tužitelj potom prijavio na listu 16. siječnja 2020., što znači da je dobio termin za svega nešto više od 2 mjeseca od dana narudžbe. U preostalom dijelu u kojem je iskazivao o relevantnim činjenicama, prihvaćen je i iskaz tužitelja kao životan, logičan i sukladan ostalim izvedenim dokazima.

21. Na temelju tako izvedenih dokaza utvrđeno je da se štetni događaj dogodio na način da je predmetne zgrade Mario Panić upravljao teretnim vozilom reg. oznake ZG 2967-GK, osiguranim kod tuženika, kolnikom Primorske ulice u smjeru sjevera, te je dolaskom do kbr. 1 Kordunske ulice, tužitelj koji se do tada nalazio kao suvozač u navedenom vozilu, izašao van te je spustio podizni stupić koji se nalazi na početku prilaznog kolnika kbr. 1 Kordunske ulice (na koji se skreće iz Primorske ulice). Nadalje je utvrđeno da je potom Mario Panić nastavio kretanje teretnim vozilom unazad, prilaznim kolnikom u smjeru jugozapada, te je dolaskom istočnije od kbr. 1 Kordunske ulice nastavio dalje kretanje u istom smjeru, a da se nije uvjerio da to može učiniti bez opasnosti za druge sudionike u prometu, te je tom prilikom naletio na tužitelja koji se kao pješak, nakon što je spustio podizni stupić, nastavio kretati središnjim dijelom prilaznog kolnika u smjeru jugozapada, okrenut leđima prema vozilu koje mu se približavalo. Također je utvrđeno da se mjesto naleta nalazilo približno na sredini prilaznog kolnika. Još je utvrđeno da je od naleta tužitelj pao na trbuh na navedeni kolnik po kojem ga je teretno vozilo nastavilo vući u istom smjeru dok se nije zaustavilo nakon što je vozač čuo povike tužitelja koji se nalazio ispod stražnje strane vozila. Konačno, utvrđeno je da do prometne nesreće ne bi došlo da je vozač teretnog vozila Mario Panić, u trenutku kada je izgubio iz vida tužitelja u vanjskom ogledalu, zaustavio vozilo i provjerio položaj tužitelja.

22. Imajući u vidu da se predmetna prometna nesreća dogodila na prilaznom kolniku Kordunske ulice u Zagrebu, dakle, na površini na kojoj se odvija promet u smislu čl. 22. st. 3. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu ("Narodne novine" br. 151/05, 36/09, 75/09, 76/13 i 152/14 - dalje: ZOOP), tuženik je kao osiguratelj teretnog vozila reg. oznake ZG 2967-GK koje je sudjelovalo u toj prometnoj nesreći pasivno legitimiran u ovoj pravnoj stvari, sukladno čl. 22. st. 1. ZOOP-a.

23. Nadalje valja reći da teretno vozilo u pokretu predstavlja opasnu stvar te stoga tuženik kao osiguratelj vlasnika opasne stvari odgovara tužitelju za štetu po načelu objektivne odgovornosti, sukladno odredbama čl. 1063. i čl. 1064. ZOO-a. U tom smislu, sukladno odredbi čl. 1067. st. 3. ZOO-a, na tuženiku leži teret dokazivanja da je tužitelj pridonio nastanku štete.

24. Imajući u vidu navedena utvrđenja, sud nalazi da je tuženik odgovoran za nastanak štetnog događaja u omjeru od 80%, jer je vozač osiguranog teretnog vozila započeo radnju vožnjom unatrag iako se prethodno nije uvjerio da to može učiniti bez opasnosti za druge sudionike u prometu, sukladno čl. 43. st. 1. i 2. Zakona o sigurnosti prometa na cestama ("Narodne novine" br. 67/08, 48/10, 74/11, 80/13, 158/13, 92/14, 64/15 i 108/17 - dalje: ZSPC), uslijed čega je stražnjim dijelom svoga

vozila udario tužitelja koji se kao pješak kretao u istom smjeru istim prilaznim kolnikom ispred toga vozila i bio je okrenut tom vozilu leđima. Ovdje valja napomenuti da je sam vozač toga vozila Mario Panić u svom iskazu naveo da je u retrovizoru vidio da se tužitelj počeo pješice spuštati prilaznim kolnikom prema mjestu istovara, te proizlazi da je usprkos tome, nakon što je propustio nekoliko automobila koja su se kretala ulicom, započeo vožnju unatrag tim prilaznim kolnikom. Pritom valja dodati da iz nalaza i mišljenja prometnog vještaka proizlazi da do predmetne prometne nesreće ne bi došlo da je vozač teretnog vozila u trenutku kada je izgubio iz vida tužitelja u vanjskom ogledalu, zaustavio vozilo i provjerio položaj tužitelja.

25. Nadalje, sud nalazi da je tužitelj doprinio nastanku štetnog događaja u omjeru od 20%, jer se predmetne zgrade kretao prilaznim kolnikom, protivno odredbi čl. 124. st. 1. ZSPC-a. Pritom valja reći da se, sve i da na cesti nije bilo nogostupa ili druge površine prikladne za kretanje pješaka, što tužitelj niti ne tvrdi, tužitelj morao kretati što bliže rubu kolnika na način kojim ne ometa i ne sprečava promet vozila, sukladno čl. 124. st. 2. ZSPC-a, a utvrđeno je da se tužitelj predmetne zgrade kretao približno sredinom prilaznog kolnika.

26. Radi donošenja odluke o osnovanosti i visini tužbenog zahtjeva izvedeni su dokazi uvidom u medicinsku dokumentaciju za tužitelja i medicinskim vještačenjem po liječniku vještaku dr. Mladenu Miškulinu.

27. Iz nalaza i mišljenja navedenog vještaka proizlazi da je u predmetnom štetnom događaju 24. veljače 2018. tužitelj zadobio ozljedu desnog ramena. Nadalje proizlazi da postoji uzročno-posljedična veza između opisane dinamike štetnog događaja, zadobivene ozljede i trajnih posljedica. Nadalje proizlazi da je tužitelj trpio bolove jakog intenziteta u trajanju od 5 dana, srednjeg intenziteta 15 dana i lakog intenziteta daljnjih 90 dana, dok su bolovi koje i dalje trpi uključeni u ocjenu trajnih posljedica. Također je pretrpio primarni strah jakog intenziteta u trenutku ozljede, a u daljnjem tijeku trpio je tzv. sekundarni strah, i to jačeg intenziteta u trajanju od 4 dana (ozljeda i dva operativna zahvata), srednjeg intenziteta 10 dana i blagog intenziteta 60 dana ukupno. Pri tome se strah blagog (lakog) intenziteta odnosi na tijek liječenja, ali i epizode iskakanja desnog ramena nakon prvog operativnog zahvata. Uslijed predmetnog ozljeđivanja kod tužitelja su zaostale trajne posljedice u vidu stanja luksacije ramena s ograničenjem opsega pokreta ramena u srednjem stupnju, koje mu smanjuju životnu aktivnost u omjeru od 15%. Kod tužitelja je zaostala naruženost u srednjem stupnju koja se očituje u vidljivim ožiljcima nakon operativnih zahvata, i to veći prednji ožiljak, hiperpigmentirani, dužine 9 cm, dva prednja manja ožiljka dužine 2 cm i jedan stražnji ožiljak dužine oko 1,5 cm. Nadalje, iz nalaza i mišljenja proizlazi da je tužitelju od 1. lipnja 2019. bila potrebna tuđa pomoć u trajanju od 4 tjedna u opsegu od 2 sata dnevno (razdoblje potrebne funkcionalne imobilizacije nakon operativnog zahvata), potom u trajanju od daljnjih 4 tjedna u opsegu od 1 sat dnevno, te narednih 8 tjedana u opsegu od 2 x 3 sata tjedno. Tužitelju je nadalje bila potrebna tuđa pomoć od 6. svibnja 2021. u trajanju od 6 tjedana u opsegu od 2 sata dnevno (period potrebne funkcionalne imobilizacije nakon operativnog zahvata), potom u trajanju od daljnjih 4 tjedna u opsegu od 1 sat dnevno, te narednih 8 tjedana u opsegu od 2 x 3 sata tjedno. Iz nalaza i mišljenja vještaka još proizlazi da je račun za izvršenu medicinsku uslugu MR pregleda desnog ramena na dan 30. svibnja 2018. u Poliklinici Medikol opravdan, s time da se isti pregled mogao izvršiti pravovremeno i kroz sustav HZZO-a s obzirom na tijek liječenja. Konačno, iz nalaza i mišljenja

vještaka dr. Miškulina proizlazi da je zdravstveno stanje tužitelja stabilizirano 25. kolovoza 2021.

28. Obje stranke su prigovorile nalazu i mišljenju vještaka dr. Miškulina, te je navedeni vještak nakon pregleda zdravstvenog kartona tužitelja, 5. travnja 2025. dostavio sudu dopunsko očitovanje. U navedenom očitovanju vještak dr. Miškulin je naveo da je na temelju pregleda kartona liječnika opće prakse zaključio da je tužitelj prije štetnog događaja imao najmanje još dvije luksacije desnog ramena, te su te ranije ozljede desnog ramena dovele do relativne nestabilnosti desnog ramena i pogodovala su novoj luksaciji desnog ramena, jer je bila potrebna manja sila koja je dovela do iskakanja istoga. Nadalje je naveo da se od ukupnog smanjenje životne aktivnosti od 15% koje je prisutno kod tužitelja, 10% odnosi na predmetni štetni događaj, a 5% na prijašnje ozljede. Konačno, naveo je da se svi ostali vidovi neimovinske štete ne mijenjaju jer je predmetni štetni događaj uzrokovao koštanu leziju glenoida izazvanu luksacijskom traumom – radi se od defektu koštanog dijela glenoida, uslijed kojeg je tužitelju rame počelo iskakati i 2-3 puta dnevno. Vještak je pritom istaknuo da bi se, u slučaju da je kod tužitelja takva koštana lezija bila prisutna i prije predmetnog štetnog događaja, tužitelj sigurno javljao liječniku opće prakse radi stalnih iskakanja ramena te bi najvjerojatnije bio u procesu operativnog liječenja.

29. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka dr. Miškulina kako je korigiran dopunskim očitovanjem, jer je isti jasan, detaljno obrazložen i sačinjen u skladu s pravilima struke, te na temelju cjelokupne relevantne medicinske dokumentacije i pregleda tužitelja, tim više što stranke nakon dopunskog očitovanja vještaka više nisu imale primjedbi na njegov nalaz i mišljenje niti su u tom pravcu stavljale daljnje dokazne prijedloge. Štoviše, obje su stranke na zadnjem ročištu i nakon upozorenja u smislu čl. 219. ZPP-a izričito navele da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga i odustale su od ranije predloženih, a neizvedenih dokaza.

30. Dakle, na temelju izvedenih dokaza sud je utvrdio da je tužitelju povrijeđeno pravo osobnosti u vidu povrede prava na tjelesno i duševno zdravlje čime mu je nastala neimovinska šteta u smislu čl. 19. st. 2. ZOO-a u svezi s čl. 1046. ZOO-a.

31. Utvrđena težina ozljeda i okolnosti slučaja, po ocjeni ovoga suda, opravdavaju dosuđivanje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu (čl. 1100. ZOO-a), te je stoga sud raspravljao i utvrđivao činjenice koje je tužitelj naveo u tužbi i tijekom postupka, odnosno fizičke bolove, strah i duševne boli zbog smanjene životne aktivnosti i naruženosti.

32. S obzirom na utvrđenu vrstu, težinu i lokaciju zadobivene ozljede, te trajanje i intenzitet bolova, sud je ocijenio da tužitelju zbog navedenih okolnosti pripada pravična novčana naknada u iznosu od 2.300,00 EUR.

33. Isto tako, imajući u vidu način ozljeđivanja, te karakter, jačinu i trajanje straha, sud je ocijenio da tužitelju zbog navedenih okolnosti pripada pravična novčana naknada u iznosu od 1.800,00 EUR.

34. Nadalje, budući da je kod tužitelja uslijed predmetnog štetnog događaja trajno smanjena životna aktivnost u opsegu od 10%, a imajući u vidu njegovu životnu dob (rođen 1989. godine), te oblike u kojima se ispoljavaju trajne posljedice predmetnog

ozljeđivanja, sud ocjenjuje da tužitelju zbog navedenih okolnosti pripada pravična novčana naknada u iznosu od 1.600,00 EUR.

35. Nadalje, iz nalaza i mišljenja utvrđeno je da je kod tužitelja zaostala naruženost u srednjem stupnju u vidu ranije opisanih ožiljaka na ramenu, koji su, dakle, povremeno vidljivi trećim osobama (tužitelj ni ne tvrdi drugačije). Slijedom navedenog, sud smatra da tužitelju za duševne boli zbog naruženosti pripada pravična novčana naknada u iznosu od 2.200,00 EUR.

36. Nadalje, iz nalaza i mišljenja vještaka utvrđeno je da je tužitelju bila potrebna tuđa pomoć u ukupnom trajanju od 292 sata, dok je iz iskaza tužitelja utvrđeno da su mu pomoć u kući pružali majka i djevojka. Visina naknade za tuđu pomoć određena je sukladno neto zaradi osobe koja se na području gdje tužitelj živi (Zagreb) profesionalno bavi pružanjem tuđe pomoći takve vrste, pri čemu je kao naknada za jedan sat tuđe pomoći određen iznos od 5,00 EUR. Slijedom navedenog, utvrđeno je da tužitelju po toj osnovi pripada novčana naknada u iznosu od 1.460,00 EUR, na temelju odredbe čl. 1095. ZOO-a.

37. Slijedom navedenoga, utvrđeno je da bi tužitelj imao pravo na naknadu za pretrpljenu neimovinsku štetu u iznosu od 7.900,00 EUR, te naknadu za pretrpljenu imovinsku štetu u vidu tuđe pomoći u iznosu od 1.460,00 EUR, što ukupno iznosi 9.360,00 EUR. Međutim, kako je utvrđeno da je tužitelj doprinio nastanku štetnog događaja u omjeru od 20%, tako je tužitelju valjalo dosuditi novčanu naknadu za pretrpljenu neimovinsku štetu i imovinsku štetu u vidu tuđe pomoći u ukupnom iznosu 7.488,00 EUR, dok je odbijen dio preostali dio tužbenog zahtjeva po toj osnovi u iznosu od 1.872,00 EUR.

38. Na tako dosuđeni iznos tužitelju su dosuđene zatezne kamate tekuće za zatraženo razdoblje od 25. kolovoza 2021., sukladno odredbi čl. 1103. ZOO, a imajući u vidu da iz nalaza i mišljenja liječnika vještaka proizlazi da je liječenje tužitelja stabilizirano 25. kolovoza 2021., dakle, nakon podnošenja tužbe u ovoj pravnoj stvari. Visina stope zatezne kamate određena je na temelju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a.

39. Nadalje, uvidom u račun KB Sveti Duh, Centar za hitnu medicinu, od 4. srpnja 2018. utvrđeno je da je tužitelju izdan račun za sudjelovanje u troškovima pretraga obavljenih 3. i 4. srpnja 2018. u Centru za hitnu medicinu Kliničke bolnice Sveti Duh, u iznosu od 159,05 kn, što sukladno fiksnom konverzijskom tečaju 1 EUR = 7,53450 kn, iznosi 21,11 EUR. Međutim, iz nalaza i mišljenja vještaka dr. Miškulina ne proizlazi, niti tužitelj na bilo koji drugi način ne dokazuje da bi takve pretrage bile u uzročnoj vezi s predmetnim štetnim događajem. Naime, iz nalaza vještaka dr. Miškulina proizlazi da je tužitelj 3. srpnja 2018., dakle više od 4 mjeseca nakon predmetne prometne nezgode, pregledan u Centru za hitnu medicinu po specijalistu interne medicine zbog bolova u lijevom prsištu koja se proširila na desni prsni koš, te je po učinjenim pretragama zaključeno da nema indikacije za hitan prijem, no ne proizlazi da bi te pretrage bile povezane s predmetnim štetnim događajem. Stoga je valjalo odbiti zahtjev tužitelja za naknadom štete u vidu troškova liječenja u iznosu od 21,11 EUR s pripadajućim kamatama.

40. Nadalje, uvidom u račun Poliklinike Medikol od 30. svibnja 2018. utvrđeno je da je tužitelju izdan račun u iznosu od 1.250,00 kn, što sukladno gore navedenom fiksnom konverzijskom tečaju iznosi 165,90 EUR, koji račun se odnosi na izvršenu pretragu MR zgloba, zajedno s uzimanjem i obradom venske krvi, te ureom i kreatininom. Međutim, kako iz nalaza i mišljenja vještaka dr. Miškulina proizlazi da je tu pretragu tužitelj mogao pravovremeno učiniti i na teret HZZO-a s obzirom na tijek liječenja, valjalo je odbiti njegov zahtjev za naknadom štete u vidu troškova liječenja i u daljnjem iznosu od 165,90 EUR s pripadajućim kamatama.

41. Konačno, uvidom u zapisnik o očevidu Policijske uprave Zagrebačke, I. policijska postaja Zagreb, od 4. ožujka 2018. (str. 57-58 spisa) utvrđeno je da je tužitelju u predmetnom štetnom događaju oštećen mobitel marke Samsung na način da je na njemu puklo prednje staklo. Međutim, tužitelj ničim nije dokazao visinu navedene štete. Naime, tužitelj tijekom postupka nije dostavio niti račun za popravak mobitela, niti je na bilo koji drugi način dokazao visinu navedene štete. Stoga je valjalo odbiti i zahtjev tužitelja za naknadom štete u vidu oštećenog mobitela u iznosu od 199,09 EUR s pripadajućim kamatama kao neosnovan.

42. Slijedom navedenoga, tužitelju je dosuđena novčana naknada za pretrpljenu neimovinsku štetu i imovinsku štetu u vidu tuđe pomoći u ukupnom iznosu od 7.488,00 EUR sa zateznim kamatama tekućima od 25. kolovoza 2021. do isplate, dok je odbijen preostali dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 2.258,10 EUR s pripadajućim kamatama.

43. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. st. 2. ZPP i čl. 155. ZPP, a prema vrijednosti predmeta spora prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu. Kako uspjeh tužitelja prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu u sporu iznosi 78,4% (u pogledu visine 76,8%, a u pogledu osnove 80%), dok uspjeh tuženika iznosi 21,6% (u pogledu visine 23,2%, a u pogledu osnove 20%), tako je tuženik u obvezi naknaditi tužitelju trošak sukladno razlici omjera uspjeha stranaka u parnici, odnosno u omjeru od 56,8%.

27. Tužitelju je priznat zastupanja po punomoćniku odvjetniku, sukladno Tarifi, a imajući u vidu troškovnik, i to kako slijedi: za sastavljanje odštetnog zahtjeva 100 bodova (Tbr. 32 Tarife), za sastavljanje tužbe 100 bodova (Tbr. 7/1 Tarife), za zastupanje na ročištima 22. 10. 2019., 11. 3. 2020., 14. 3. 2024. i 6. 5. 2026. za svako po 100 bodova (Tbr. 9/1 Tarife), za zastupanje na uviđaju 100 bodova (Tbr. 9/7 Tarife), za sastavljanje podnesaka od 21. 10. 2019. i 27. 9. 2021. za svaki po 100 bodova (Tbr. 8/1 Tarife), te za sastavljanje podnesaka od 27. 2. 2020., 28. 9. 2020., 14. 6. 2021., 8. 7. 2021., 14. 3. 2023., 25. 9. 2023. i 2. 9. 2025. za svaki po 25 bodova (Tbr. 8/4 Tarife), što ukupno iznosi 1075 bodova, a uz vrijednost jednog boda od 2,00 EUR prema važećoj Tarifi, te uvećano za 25% po osnovi poreza na dodanu vrijednost iznosi 2.687,50 EUR. Tužitelju je također priznat trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 87,46 EUR i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 217,46 EUR. Razmjerno utvrđenoj razlici omjera uspjeha stranaka u parnici od 56,8%, tužitelju je priznat parnični trošak u iznosu od 1.699,69 EUR. Tužitelju je također kao nužan u cijelosti priznat trošak medicinskog vještačenja u iznosu od 185,81 EUR (čl. 154. st. 3. ZPP).

28. Slijedom navedenog, tužitelju je dosuđen parnični trošak u ukupnom iznosu od 1.885,50 EUR. Na tako dosuđen iznos tužitelju su dosuđene zatezne kamate tekuće od dana donošenja ove presude (16. lipnja 2026.) do isplate, na temelju odredbe čl. 151. st. 3. ZPP-a, po stopi određenoj na temelju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a.

29. Tužitelju nije priznat trošak za sastavljanje podneska od 18. 6. 2019., sukladno čl. 155. st. 1. ZPP-a, jer je tim podneskom tužitelj samo dostavio dokaz o uplati pristojbe na tužbu koji je bio dužan dostaviti već uz samu tužbu. Također mu nije priznat trošak za sastavljanje podnesaka od 5. 4. 2022., 23. 1. 2024., 3. 4. 2024. i 7. 7. 2025., jer takav trošak nije potreban za vođenje ove parnice, sukladno čl. 155. st. 1. ZPP-a. Konačno, tužitelju nije priznat ni trošak pristupa na ročište za objavu presude, jer ni takav trošak nije bio potreban za vođenje ove parnice, imajući u vidu da se u slučaju kad uredno pozvana stranka ne pristupi na ročište za objavu presude, presuda stavlja na e-oglasnu ploču suda, a ovjereni prijepis presude stranke mogu preuzeti neposredno u sudu (čl. 335. st. 9. ZPP-a). Osim toga valja reći da odredba Tbr. 9/3 Tarife kojom je određeno da odvjetniku pripada nagrada za ročište na kojem se objavljuje presuda, ne isključuje primjenu odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a u kojoj je propisano da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice.

U Zagrebu 16. lipnja 2026.

Sutkinja
Petra Kušević Fraculj

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu, koja se podnosi putem ovoga suda. Žalba se podnosi pisanim putem u 4 primjerka, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

DNA:

pun. tužitelja uz rješenje o pristojbi u iznosu od 217,46 EUR

pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30889-7fe6e**

Kontrolni broj: **0619b-8c4ef-449f2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.